

PALA DELS PELATS

LA PELL DE SERP (MD) 150m

Oberta l'any 2014 per en Joan Escuer i l'Anna Jiménez.

Interessant ruta d'estil clàssic pràcticament desequipada. Dificultats assequibles i facil de protegir. Recomanable per practicar amb els flotants.

Material: 10 cintes, joc de Camalots del #0.4 al #3, joc de fissurers i alguna baga savinera.

***La Pell de Serp* és una de les darreres vies oberts al Montroig. Una proposta per guanyar el cim de la Pala dels Pelats amb el mínim us de material fix. L'itinerari 100% lògic, avança pel punt més feble alhora que permet una bona auto-protecció. Amb uns bons primers tres llargs la via perd empenta a partir del quart, però és que el pany no dona per més. En definitiva una bona via d'auto-protecció de prou assequible.**

- Via: La Pell de Serp
- Zona: Montroig – Pala dels Pelats
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 150 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà/alt
- Equipament: Pràcticament des-equipada. Primera i segona role de dos espits, tercera dos claus, quarta un i cinquena a una alzina
- Material: 10 cintes, joc de Camalots del #0.40 al #3, joc de fissurers i alguna baga savinera
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista fins situar-nos més o menys a alçada de la paret (fites) i amb intuïció arribar fins el peu de via (evident).

La via:

Pràcticament desequipada és una bona via d'auto-protecció de dificultat mitjana. De material amb un joc de friends i els tascons passem perfectament. La primera i la segona reunió tenen dos espits, la tercera dos claus, la quarta un (reforçable) i la cinquena la fem a una alzina. El primer llarg és el més mantingut i bonic. A la segona tirada hi ha un curt tram de 6a que es pot resoldre fàcilment en A1. La via compta amb bon rocam en general, tot i que haurem de parar compte aquí i allà, especialment al darrer llarg amb roca puzzle. Segur que si es va fent quedarà ben sanejada.

Descens:

Caminem en direcció oest fins atènyer la canal que forma la Pala i l'Agulla dels Pelats. Al final de tot haurem de fer un ràpel de 20 metres.

El que més m'ha agradat:

- Terreny agraït per l'auto-protecció.
- Tres primers llargs amb bon ambient.